

Sygn. akt VIII U 725/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2019 r. w Gliwicach

sprawy B. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 marca 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) Sędzia Jolanta Łanowy – Klimek

sygn. akt VIII U 725/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał ubezpieczonemu B. G. emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach od miesiąca złożenia wniosku, tj. od 1 lutego 2019 r., oraz ustalił wysokość świadczenia.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od ww. decyzji, domagając się wyrównania emerytury za cały okres jej pobierania od 25 stycznia 2002 r. do 31 stycznia 2019 r. na podstawie art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu podnosił, że w związku z dodaniem okresu nauki w szkole zawodowej oraz wykonywania pracy w F. z/s w T., tj. 4 lat i 6 miesięcy (54 miesięcy), w zaskarżonej decyzji wysokość emerytury podwyższono o 286,48 zł w stosunku do dotychczas pobieranej. Wskazał, że ww. okres nie został uwzględniony w decyzji emerytalnej z 25 stycznia 2002 r., a zatem na skutek błędu organu rentowego pobierane przez niego świadczenie od lutego 2002 r. było niższe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony B. G. urodził się (...)

W dniu 18 listopada 2002 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę górniczą, przedkładając m.in. świadectwo pracy z 29 grudnia 1982 r. potwierdzające zatrudnienie w Centrum (...) Produkcyjnym Fabryce (...) w T. w okresie od 1 września 1973 r. do 1 lutego 1978 r. na stanowisku uczeń-ślusarz.

Decyzją z 6 grudnia 2002 r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 25 stycznia 2003 r., tj. od dnia ustania stosunku pracy. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 51 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z zastosowaniem odpowiednich przeliczników górniczych. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 24 lata okresów składkowych i 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Świadczenie zostało zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

W dniu 7 stycznia 2003 r. ubezpieczony przedłożył w organie rentowym umowę dotyczącą pracownika młodocianego, a następnie złożył wniosek o zmianę stażu pracy.

Decyzją z 13 stycznia 2003 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę górniczą od 25 stycznia 2003 r., tj. od dnia ustania stosunku pracy, i doliczył do stażu pracy okres od 1 września 1973 r. do 1 lutego 1978 r. Świadczenie zostało zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Kolejną decyzją z 12 lutego 2003 r., po rozpatrzeniu wniosku z 27 stycznia 2003 r., (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu emeryturę górniczą od 25 stycznia 2003 r.

W dniu 28 lutego 2019 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Decyzją z 18 marca 2019 r. organ rentowy ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 2801,09 zł ustaloną w decyzji z 20 lutego 2002 r. o ustaleniu kapitału początkowego, a do okresów składkowych wynoszących 25 lat i 8 dni doliczył 4 lata i 6 miesięcy, tj. 54 miesiące. Łącznie okres składkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wyniósł 29 lat, 6 miesięcy i 8 dni, tj. 354 miesiące okresów składkowych i 3 miesiące, 23 dni okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego dla ubezpieczonego wyniósł 761,18%, a wysokość 24% kwoty bazowej 293,01 zł.

Zaskarżoną decyzją z 19 marca 2019 r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach od miesiąca złożenia wniosku, tj. od 1 lutego 2019 r., oraz ustalił wysokość świadczenia. Emerytura została obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej i kształtowała się następująco:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 83 586,07 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 1 076 695,38 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wniosło 256,90 miesięcy,
- wyliczona emerytura wyniosła 4516,47 zł, tj. $(83\ 586,07 + 1\ 076\ 695,38) / 256,90 = (...),47$.

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie bezsporny i wynikał wprost z akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie kwestię sporną stanowi wysokość emerytury obliczonej przez organ rentowy.

Ubezpieczony nie zgadzał się z zaskarżoną decyzją, podnosząc, że organ rentowy powinien zaliczyć mu do stażu pracy okres nauki w szkole zawodowej oraz wykonywania pracy w F. z/s w T., tj. 4 lat i 6 miesięcy (54 miesiące), już w decyzji emerytalnej z 25 stycznia 2002 r. a uczynił to dopiero w zaskarżonej decyzji z 19 marca 2019 r. Wobec tego domagał się wyrównania emerytury za cały okres jej pobierania od 25 stycznia 2002 r. do 31 stycznia 2019 r. na podstawie art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Emerytura w związku z pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przyznawana jest zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.). Zgodnie z ust. 1 tego przepisu ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

Przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury ubezpieczonego, który złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa, składki na ubezpieczenie emerytalne, zaewidencjonowane na jego koncie w Zakładzie, zwiększa się przez pomnożenie wskaźnikiem korygującym $19,52/12,22$, stanowiącym stosunek pełnej wysokości składki na ubezpieczenie emerytalne do wysokości zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego w Zakładzie (ust. 3).

Z kolei zgodnie z art. 185 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 184 kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art. 24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust. 3-6. Okresy składkowe ustala się z dokładnością do pełnego miesiąca.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wykazało jednoznacznie, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W ocenie Sądu organ rentowy prawidłowo zastosował przepisy, w szczególności art. 185 ustawy emerytalno-rentowej, wydając decyzję z 18 marca 2019 r. o ustaleniu kapitału początkowego, w której doliczył do okresu składkowego sporny okres 54 miesięcy z tytułu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Słusznie wskazywał organ rentowy w piśmie z 9 września 2019 r. (k.31), że zgodnie z ww. przepisem tylko w przypadku przyznawania emerytury dodajemy ten okres za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach i jest on równy różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym 65 lat, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę.

Trafnie też wskazał organ rentowy, że decyzja z 20 lutego 2002 r. również była prawidłowa, albowiem dotyczyła jedynie ustalenia kapitału początkowego.

Wobec powyższego, wysokość emerytury obliczona przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalno-rentowej, jest prawidłowa.

Reasumując, z wyżej wskazanych względów odwołanie od decyzji z 19 marca 2019 r. nie zasługiwało na uwzględnienie, dlatego Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – orzekł o jego oddaleniu.

(-)sędzia Jolanta Łanowy - Klimek